

Aleksandar Deroko

Aleksandar Deroko, srpski arhitekta, istoričar umetnosti i pisac, rođen je 4. septembra 1894. godine u Beogradu.

Tu je maturirao i upisao Tehnički fakultet, pa ga je početak Prvog svetskog rata dočekao na studijama. Odmah se kao đak dobrovoljac prijavio u vojsku uključivši se u obuku za pilota. Obuka je trajala jedva dvadesetak dana kada su oštećeni svi školski avioni i odlučeno da se obuka prekine i premesti u Francusku. U Francuskoj je oformljena Druga Klasa srpskih pilota, među kojima je bio i Deroko. Leteo je na Solunskom frontu, a nakon oslobođenja Srbije 1918. godine vratio se struci kao rezervni pilot i član udruženja srpskih ratnih avijatičara.

Po okončanju rata vratio se studijama arhitekture i umetnosti, u Rimu, Pragu, Brnu i Beogradu, gde je i diplomirao 1926. godine. Kao stipendista francuske vlade otišao je u Pariz gde se družio sa Pikasom, Šumanovićem, Le Korbizijem, Rastkom Petrovićem i drugima.

Sa Bogdanom Nestorovićem 1926. godine je napravio projekat Hrama svetog Save, sa kojim je pobedio na konkursu, a čija izgradnja se danas privodi kraju.

U arhitekturi je bio inspirisan ranohrišćanskim, vizantijskim i srpskim srednjovekovnim spomenicima. Podigao je više hramova i memorijalnih objekata. Stvarao je u nekoliko arhitektonskih pravaca, a najviše u srpskom nacionalnom stilu i moderni.

Početakom tridesetih godina postao je profesor na Arhitektonskom i Filozofskom fakultetu na kojima je predavao do penzionisanja. Amfiteatri su bili premali da prime sve studente, i uopšte zainteresovane za predavanja Aleksandra Deroka.

Redovni član Srpske akademije nauka postao je 1969. godine.

Dobitnik je više uglednih priznanja. Pisac mnogobrojnih knjiga iz domena arhitekture, ali i drugih oblasti, koje je najčešće sam ilustrovao.

Deroko je bio i jedan od prvih svestranih sportista u Srbiji. Na plivačkom

takmičenju u organizaciji Srpskog olimpijskog kluba osvojio je zlatnu medalju u preplivavanju Save i u plivanju na 1000 m nizvodno slobodnim stilom. Istovremeno se bavio i modelarstvom. Konstruisao je i izradio jednu od prvih vazdušnih jedrilica u Srbiji. Sa modelima svoje konstrukcije učestvovao je u takmičenjima koja su organizovali prvi mladi modelari Srbije.

Tokom Drugog svetskog rata bio je zatočen u logoru na Banjici.

Umro je 30. novembra 1988. godine u Beogradu i sahranjen na beogradskom Novom groblju.

Divna Milošević

[Attribution-NonCommercial-ShareAlike 3.0 Unported](#)

You are free:

- to Share - to copy, distribute and transmit the work
- to Remix - to adapt the work

Under the following conditions:

- Attribution. You must attribute the work in the manner specified by the author or licensor (but not in any way that suggests that they endorse you or your use of the work).
- Noncommercial. You may not use this work for commercial purposes.
- Share Alike. If you alter, transform, or build upon this work, you may distribute the resulting work only under the same or similar license to this one.
 - For any reuse or distribution, you must make clear to others the license terms of this work. The best way to do this is with a link to this web page.
 - Any of the above conditions can be waived if you get permission from the copyright holder.
 - Nothing in this license impairs or restricts the author's moral rights.